

núi cha biển mẹ

phạm đình đức

$\text{♩} = 68$

Thương cho vận nước nổi trôi u hoài Đường
Ôi sao vận nước mãi trong lỗ làng Bảy
Non sông một cõi gấm vóc sơn hà Trường

4

xa đi bao giờ cho tới Con ơi những
con đem cội nguồn mua bán Trên thân mẹ
8 Sơn cao kiêu hùng Cha núi Trông ra trùng

đứa có nghe ngậm ngùi Tình quê thôn thức có thương
đất suối khô sông cạn Biển Đông mẹ khóc trong mưa
11 sóng chứa chan biển Mẹ Để con khôn lớn lên trong

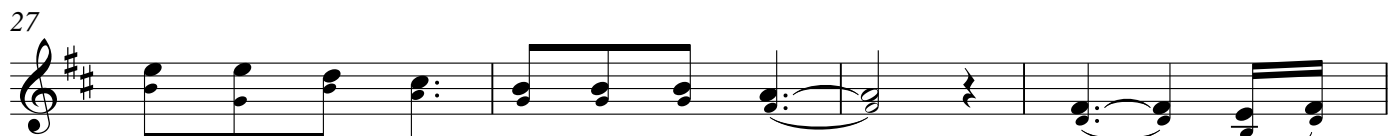
cho giống nòi nghìn năm vẫn trong nổi trôi Đời Mẹ bao
đêm tủi nhục còn đâu giống dân hùng anh Đời Mẹ do
15 bao nghĩa tình nghìn năm với bao dòng sông Huyền thoại trăm

nhiều năm thôi hết long đong Biển rộng sông sâu non cao con
19 Cha bao năm chống xâm lăng Để lại cho con mang đi mua
con chia lên núi theo Cha Để lại năm mươi con đi theo

cắt tình chia lòng Đất nước cứ mãi theo chân người đến bao
bán chẳng giữ gìn Cứ khuất lấp tiếng khóc núi sông với riêng
gót Mẹ hải hà Đất nước với những bất khuất từng chống xâm

24

giờ đến bao giờ? Nhục nhân tổ tiên xương máu bao
tư đến bao giờ? Mà vùi đời dân đen tối với
lãng biết bao lần Biển Mẹ từng nuôi con lớn ử

kiếp đắp nên non sao con nỡ quên? Ôi vận
 mây thứ nhân danh vinh quang hão huyền? Ôi những
 31 ấp tiếng thương yêu cho con nên người Ôi những

nước trái bao thặng trầm Mà nghe chưa bao giờ như thế
 đứa con yêu của Mẹ Nhìn xem chưa bao giờ như thế
 35 đứa con yêu của Mẹ Vì sao quên ơn Mẹ như thế?

— Quen đời sống quên trong túi nhục Thân
 — Thương Mẹ hãy biết mau quay về Giữ
 — Sao để núi Cha ôm túi hờn Biển

Mẹ còn nói trôi bến nao mới thôi?
 gìn một tổ quốc đứng lên vẫy vùng.
 Mẹ giờ để chia cắt trong túi nhục?